

20210202, 020

Onderwerp
Consultatie uitvoering
Verordening(EU) in
huwelijkszaken en kind
ontvoering

Minister Rechtsbescherming
t.a.v. Directeur Wetgeving en Juridische Zaken,
[REDACTED]
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

VERZONDEN 01 FEB. 2021

Organisatieonderdeel
Korpsstaf

Geachte [REDACTED],

Behandeld door
Juridische zaken

Functie
Juridisch adviseur

Telefoon

E-mail
[REDACTED]

Ons kenmerk
[REDACTED]

Uw kenmerk
[REDACTED]

In afschrift aan

Datum
21 januari 2010

Bijlage(n)
1

Pagina
1

Met uw brief van 7 december 2020 heeft u mij in de gelegenheid gesteld een reactie te geven op het conceptwetsvoorstel voor de uitvoering van de Verordening (EU) nr. 2019/1111 van de Raad van 25 juni 2019 betreffende de bevoegdheid, de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en betreffende internationale kinderontvoering (herschikking) (PbEU 2019, L 178). Graag maak ik van deze mogelijkheid gebruik.

Reactie op het voorstel

De wijzigingen in de Brussel II-verordening (herschikking) die met ingang van 1 augustus 2022 van kracht zullen worden, beogen te leiden tot een betere rechtsbescherming van minderjarigen, tot een betere samenwerking tussen de autoriteiten in de lidstaten en tot het wegnemen van onnodige obstakels en vertragingen in procedures. Dat in kinderontvoeringszaken rechterlijke beslissingen tot terugkeer van het kind in alle lidstaten erkend en tenuitvoergelegd kunnen worden, is een goede zaak; Kinderontvoeringszaken zijn uiterst schrijnend en hebben een grote impact op de getroffen kinderen en ouders.

Vanuit Nederland worden kinderen ontvoerd naar landen binnen en buiten de EU. Voor landen die niet onder de EU-verordening vallen is het van belang dat Nederland zich blijft inzetten om de samenwerking te verbeteren als het gaat om ontvoering buiten de EU. Verdere versnelling en versoepeling in de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen kan ook vanuit de politiepraktijk worden toegejuicht.

Voor gezags- en omgangsbeslissingen die strekken tot terugkeer van een kind bij kinderontvoering geldt onder het huidige recht al dat deze zonder verlof van de rechter in eigen land (de zogeheten exequaturprocedure) ten uitvoer gelegd kunnen worden. In plaats van rechterlijk verlof is dan een certificaat vereist. Het is een goede ontwikkeling dat dit systeem wordt uitgebreid en gaat gelden voor alle beslissingen aangaande ouderlijke verantwoordelijkheid.

Tot slot vraag ik aandacht voor de vraag in hoeverre de aanscherping van de Nederlandse wetgeving op het gebied van het tegengaan van huwelijksdwang, achterlating en huwelijkse gevangenschap, die de laatste jaren gestalte heeft gekregen in ons nationale recht, een weerklank heeft kunnen vinden in EU-wetgeving.

Conclusie

Alles overziend ben ik van mening dat de verordening Brussel II – bis en de uitvoeringswet invulling geeft aan een betere bescherming van kinderen bij grensoverschrijdende zaken over echtscheiding en geschillen over minderjarigen.

Ik onderstreep het belang en de inhoud van het nu voorliggende voorstel, dit geeft vanuit de politiepraktijk geen aanleiding tot het maken van andere dan boven genoemde op- of aanmerkingen.

Hoogachtend,

H
ange

KNP Postbus 17107
2502 CC Den Haag

5000 37:60 020 020 20102
PostNL
Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

Gezien scankamer
JenV
02 FEB. 2021

FMHaaglanden

02 FEB. 2021

Ontvangen

RD4CC #X830XDX#DD#0000#

« waakzaam en dienstbaar »

